

Publicacions silenciades? Els drets dels escriptors

written by Redacció Unilateral | 24 de novembre de 2020

Tant en publicacions de l'àmbit dels coneixements com en els de la ficció, el gènere no ha estat tant al punt de mira de certs sectors –aliens als historiadors i literats– com pels seus autors, per part d'aquells que es consideren “políticament correctes” o que no paren de manifestar-se en contra de la **llibertat d'expressió**. Primerament, pel respecte al seu autor que, en tot cas, si es basa en fets històrics hauria de poder citar les seves fonts. També per la voluntat de com es presenten aquestes idees o històries, de manera més o menys explícita, sense deixar de ser pròpies.

Les línies editorials depenen –com el seu nom indica– de les mateixes empreses que hi donen suport i és el públic el que ha de seleccionar i saber què llegir i quin ressò hauria de tenir en la seva formació i relació amb la pròpia realitat viscuda.

Alguns dels casos més polèmics i actuals són el cas del còmic [Terra Cremada](#), publicació de la Fundació Reeixida de la qual ja en vam fer ressò el 2019, i el titulat: [On és l'Estel·la?](#), de Toni Galmés, publicada per Comanegra el mateix any; no sabem si amb el nom es fa al·lusió a *Estela* que fou una novel·la gràfica de ciència-ficció creada per Jean-David Morvan i Philippe Buchet; això no obstant, en aquest cas, fa referència a fets ben reals. En aquest segon cas, fins i tot va arribar a ser denunciada pels sindicats policials espanyols pel fet de tractar sobre els fets de l'1-0. La censura, més o menys oficialitzada, ha estat i està essent una eina repressora, és a dir, una “arma de guerra” en la lluita del sector independentista o nacionalista català quan el que vol és escriure, expressar-se, com qualsevol altre autor que no ho sigui. Més enllà de superar els embats legals que sorgeixin, cal continuar donant discurs i exercir la tasca d'escriptors,

en tot el seu espectre de manifestacions, en pro de la llibertat i del que representen tots els llibres viscuts.

En aquest punt, cal agrair la tasca de molts escriptors, dibuixants i periodistes, per no ser discriminats negativament o positiva, i ens fem ressò d'aquelles organitzacions que, amb dificultats afegides, recuperen o generen continguts sense por de rebre represàlies pel seu rerefons o la interpretació partidista que en puguin fer particularment. Ens estem referint a la Fundació Reeixida creada el 2004 que, aquest 2020, ha reeditat el *Mapa dels Països Catalans* de Joan Ballester i Canals (1913-1980) que va representar una estada a la presó per al seu editor, coincidint amb el quarantè aniversari de la mort de l'activista. Aquest projecte estarà disponible a partir de novembre de 2020 al web freecatalonia.com, al web d'Òmnium.cat entre altres, i a les millors llibreries i a totes les entitats interessades en la seva distribució [\[+informació\]](#).

El treball per a la “**recuperació de la memòria nacional**”, com recull el web de la Fundació, és tasca de tots, per superar els obstacles amb què, objectivament, moltes vegades es troba el sector cultural i de les arts, en aquest sentit. I ben mirat, moltes –independentment de si són recents o no– continuen malauradament de rabiosa actualitat per motius aliens al fet d'escriure.